

[Krag.]

Sikkerhed for gennem det valgte Raad at faa Værdierne bevaret for det vedkommende Bysamfund gaar ud over Forvaring og Forvaltning, og i denne Forbindelse er jeg heller ikke lidt betænkelig ved, at Ministeren, som sagt, vil indskrænke Kravet til Byraadene med Hensyn til Tilvejebringelse af Skatter og andre Indtægter, saaledes at disse blot skal opkræves rettidigt. Det er ikke tilstrækkeligt, men jeg kan heller ikke tænke mig, at den højtærede Minister her skulde staa saa stejlt paa netop det, han har foreslaaet, at det ikke skulde være muligt igennem en Forhandling at opnaa et Resultat, hvis den højtærede Minister har god Villie dertil.

Lad mig sige med Hensyn til § 23, som den højtærede Minister jo ogsaa beskæftigede sig med, at det er ikke nok, man har Adgang til ved Indberetninger at følge Stiftelsen af midlertidige Laan, Oprettelse af Kassekreditter o. s. v. Naar jeg har udtalt dette, er det ikke, fordi jeg vil stille Krav om Gennemførelse af Bestemmelser, der strammer Forholdet mellem Kommune og Ministerium paa en saadan Maade, at en forsvarlig Forvaltning hemmes eller hindres; det er paa ingen Maade min Hensigt. Men jeg har vedvarende den Opfattelse, at man maa have Indseende med Kommunernes Laanstiftelse, naar der kræves Tilladelse fra Ministeriet, for at en Kommune kan optage faste Laan. Man maa ikke gennem midlertidige Laan saa lidt som ved Forhaandsforetagelse af Foranstaltninger etablere en Situation, som berøver Tilsynsmyndigheden dens Frihed med Hensyn til Afgørelse af, om Tilladelse til et Laan skal gives. Det er det, jeg har tilsigtet med den Form, jeg paa dette Punkt har foreslaaet at give Købstadkommunalloven, og den Betragtning, som har ført dertil, fastholder jeg.

Den højtærede Minister gav nogle Forklaringer om Jordfonden, som jeg forstaaar tilsigtede at give denne Fond et mindre omfattende Virksomhedsfelt, end jeg havde tænkt mig, og det gør maaske Forslaget mere forstaaeligt paa dette Punkt; men jeg mener, at vil Kommunen købe saadanne Arealer, som er fornødne med Hensyn til fremtidig Bebyggelse, Byplaner eller lignende, vil den altid kunne faa Indenrigsministeriets Tilladelse til at optage de dertil fornødne Laan.

Med Hensyn til Udstykningen af saadanne Arealer vil der jo ikke være det allerfjerneste i Vejen for, at en Ordning under eet tilvejebringes, saaledes at man ikke behøver nogen Henvendelse for at opnaa Ad-

gang til at foretage Salg af de enkelte Parceller. Det er at insinuere, kan jeg sige, et Kineseri i Samarbejde mellem Ministerium og Kommuner, som efter min Erfaring aldeles ikke finder Sted.

Etableringen af en saadan Fond frister ogsaa til at aabne Adgang til aarligt at udskrive større Skatter, end ellers vilde være fornødne, for at faa Fonden tilvejebragt, og det er under Hensyn til det kommunale Skattetryk i Almindelighed saare betænkeligt. Det er jo netop et Skattetryk, som den højtærede Minister tidligere som Oppositionsmand har haft en overordentlig klar Opfattelse af; den højtærede Minister har Gang paa Gang henvist til, at det var aldeles ikke Statskatterne, som trykkede, nej, det var de kommunale Skatter — det passede den Gang i den højtærede Ministers Kram. Derfor kan jeg ikke tænke mig, at det nu virkelig skulde passe i hans Kram at aabne Adgang til at udskrive disse Skatter lige saa store, det skal være, for at henlægge dem i Fonden til fremtidig Brug.

Endelig skal jeg gøre nogle Bemærkninger om dette Indlemmelsessspørgsmaal. Den højtærede Minister udtalte nu, at med sin Udtalelse om, at jeg har afbrudt Linien i denne Sag, mener han ikke, at jeg ikke har været berettiget til at handle, som jeg gjorde. Jeg kan naturligvis kun udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Minister nu erkender, at jeg fuldt ud var berettiget til at handle, som jeg gjorde, og paa intet Punkt i denne Sag har overskredet min Competence. Men den højtærede Minister mente alligevel, der var noget muggent ved min Behandling af Sagen, fordi den Kommission, jeg ophævede, efter at den havde afgivet Indstilling, var en egentlig Indlemmelseskommission og ikke nogen Undersøgelseskommission. Maa jeg ikke spørge den højtærede Minister, hvad han mener med det Skel, han her trækker? Det var en Kommission, som var nedsat for at undersøge, om Ønskerne om Landkommunens Indlemmelse i Købstaden var rimelige, og for igennem Forhandling med Byraadet, Amtsrådet og Landdistriktets Kommunalbestyrelse at faa tilvejebragt de Vilkaar, under hvilke Indlemmelse kunde finde Sted med størst Tilslutning fra alle Sider, hvem denne Sag angik. Det var en Kommission af ganske samme Beskaffenhed som de Kommissioner, der i mange andre Tilfælde er blevet nedsat for at behandle tilsvarende Spørgsmaal, og derfor begriber jeg aldeles ikke, hvad den højtærede Minister mener med, at det var en Indlemmelseskommission og ikke en Undersøgelseskommission. Det